

kaſter et af diſſe Punkter, eller man forkaſter dem alle, har det akkurat den ſeloſomme Betydning. Naar jeg vilde gaa ind paa eet af diſſe Punkter, vilde jeg virkelig gaa ind paa dem alle, thi her gjælder det enten Alt eller Intet. Dette ſiger man ofte er vor Mening, ſjøndt det ikke ellers er Tilfældet; men her vil Enhver ſige med mig, at ſaaledes er det nu. Forkaſte vi eet af diſſe Punkter, kunne vi med ſamme glade og lyſtige Ero forkaſte dem alle. Seg ſaa ſaaledes ikke forſtaa det ærede Medlems Stilling; jeg ſynes, at det havde været ganſke rigtigt efter hans hele Stilling iøvrigt, om han havde erklæret, at han vilde frafalde ſin Uenighed om dette Punkt og havde opfordret ſine ærede Venner til at gjøre det Samme; thi i ſaa Fald havde hans Stilling været noget mere ligefrem, end den nu forekommer mig at være.

Boſſen: Med Henſyn til det ſidſte Punkt har jeg jo forklaret vor Stilling, ſom er den, at jeg har opfordret ærede Venner til ikke at ſtemme for det paagjældende Punkt, men derimod ved at afholde ſig fra at ſtemme at undgaa at udtale ſig i den Retning, ſom jeg her har fremsat. Naar det ærede Medlem forøvrigt ſøgte ſig ilde berørt ved enkelte Uttringer, ſom jeg dels havde brugt og dels formentlig ſkulde have brugt, ſaa vil jeg dertil kun gjøre den ganſke korte Bemærkning, at, naar det ærede Medlem har ment, at jeg ſkulde have ſagt, at de ærede Herrer, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og den ærede ſidſte Taler havde taget deres Stilling i Harme over den Gang, Sagen har ſaaet, ſaa tror jeg ikke at have brugt dette Udtryk. Tidenden vil viſe, om jeg ikke har brugt det Udtryk, ſom i alt Fald var min Tanke, at de ærede Medlemmer have valgt det Standpunkt, ſom de have taget, i Harme over Sagens Gang, for derved at nedlægge Indſigelse imod det Præcedens, ſom heraf kunde udbrages; ſaaledes har i alt Fald min Tanke været, og jeg haaber ogſaa at have udtrykt den paa denne Maade. Dernæſt maa jeg ſige, at det er en fuldſtændig Miſforſtaaelse, naar det ærede Medlem mener, at jeg ſkulde have ſagt om ham og hans ærede Medforſlagſtiller, at de ikke havde handlet loyalt i deres Forhandlinger lige overfor os. Seg har talt om Mangel paa Loyalitet med Henſyn til Forhandlingens Gang, men denne Udtaleſe var rettet mod en ganſke anden Side end det ærede Medlem. Et ſkal jeg erkjende, og det er, at det ærede Medlem ligefom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds have været fuldſtændig loyale i deres Optræden; det Standpunkt, hvorpaa de ſtaa, kan mindſt af Alt beſtyldes for Mangel paa Loyalitet.

Formanden: Fra Formandens Standpunkt er det ligegyldigt, mod hvilken Side Bebreiſelsen for Mangel paa Loyalitet rettes. Seg

maatte ønske, at ærede Medlemmer under Forhandlingerne ikke fremsatte den mod Anderledes-tænkende, men at de forudsatte den ſamme Loyalitet hos Andre, ſom de ville have ſig ſelv tillagt. Folkethingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Hjør: Seg ſkal fatte mig kort, det ſkal jeg paa Forhaand ſige; thi jeg kan ſaa godt tænke mig, at de Fleſte ønske ſaa ſnart ſom muligt at komme ud af denne Sal, da jeg tror, at Luſten udenfor, hvad viſtnok de Fleſte ville indrømme, er lidt behageligere end her, og da de Forhandlinger, vi føre her i Dag, i ethvert Fald ikke ere hyggelige for mig og — jeg antager — ikke for ret Mange. Det er i ethvert Fald uhyggeligt for mig, naar jeg ikke troede at kunne forſvare for mig ſelv den Handling, jeg ſtaa i Begreb med at gjøre, at modtage Bebreiſelse af mine Venner paa en ſaadan Maade, ſom ſket er i Dag; thi det er en for ſtærk Bebreiſelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han ſagde til os, ſom agte at ſtemme for de Indſtillinger, der her foreligge, at vi derved godkjende fremtidige proviſoriſke Finantslove. (Berg: Det har jeg ikke ſagt.) Ja, hvis det ikke er Meningen, ſaa maa jeg tilſtaa, at jeg ikke kan begribe, hvorledes den Signeſe ſkal forſtaas, ſom det ærede Medlem fremsatte om, at den ene Nabo vilde have, at den anden ſkulde rykke Stjellet betydelig ind paa ſin Eiendom, og for at undgaa at faae Prygl betalte han ham frivillig en vis Sum. Er dette ikke ordret? (Stemmer: Jo!) Seg kunde forſtaa denne Signeſe, derſom Naboen ikke havde den allermindſte Adkomſt eller Medeiendomsret til det Stykke Jord, hvorum Striden dreiede ſig (Afbrudelse af Berg); ja, ſaa er han jo en Nøver, og ſaa vil jeg ſige det ærede Medlem, at jeg ikke alene vilde vove en Kamp med ham, men at jeg endogsaa vilde ſlaa ham ihjel, om jeg kunde, for at gjøre ham uſkadelig for Fremtiden. (Afbrudelse.) Naar han vil gaa frem paa denne Maade, er han en Ransmand, og en ſaadan tror jeg, at jeg er berettiget til at ſtaffe mig fra Livet. Derſom jeg imidlertid maa indrømme, at han har en Medeiendomsret i det Stykke Jord, hvorum Taleren er, ſaa tror jeg nok, at jeg kommer til at ſtille mig paa en anden Maade, og ſaa vil det viſtnok være rigtigt, at jeg indlader mig i Underhandling med ham og ſer at faae Sagen ordnet for ſaa godt Kjøb for mig, ſom det vel er muligt. Seg kan jo ikke tænke mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har villet anvende denne Signeſe paa nogen anden end Landſthinget, og med Henſyn dertil ſiger jeg ſom min ærede Nabo, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen): Kan det ærede Medlem ſtaffe os af med Landſthinget eller i ethvert Fald faae det forandret — ja, lad mig